

### ***Wiôldzi zwónk***

I.

Môli Jónk miôł wiôldzi zwónk,  
Wiôldzi zwónk miôł môli Jónk.  
A w nim słodczy, skrzący głos,  
co gò w stroně złoté niósł,  
w stronã jezór, w cemny las,  
le wprzódk dali, w dzectwa czas,  
w pòla, žëta, w mòrza trów  
na przigòdë, wejle zdrów.

Ref. Niósł gò, niósł le, la, le, la, le,  
szëmi w ùszach, leno rwie  
i sã pitô: jic?, - a gdzie?  
Nëkô, gnô i szukô drodżi,  
cobë wprzódk le z wiatrã chòdzëc.

II.

Tej w wanodze pò Kaszëbach,  
zómkach, grotach i wãdołach,  
rësził Jónk i wiôldzi zwónk.  
W bótach złotëch z òstrogama,  
w mùcë kwiatã wësziwóny,  
bestrim, brunym nakrôpióny,  
w strojnë mësłë òzdobiony.

Ref. Niósł gò, niósł le, la, le, la, le,  
szëmi w ùszach, leno rwie  
i sã pitô: jic?, - a gdzie?

### ***Wielki dzwon***

I.

Mały Janek miał duży dzwon,  
Duży dzwon miał mały Janek.  
A w nim słodki, dźwięczny głos,  
co go w krainy złote niósł,  
w stronę jezior, w ciemny las,  
byle naprzód w dzieciństwa czas,  
w pola, żyto, w morze traw  
po przygodę, byle zdrów.

Ref. Niósł go, niósł le, la, le, la, le  
szumi w uszach, że aż rwie  
I się pyta?, - a gdzie?  
Pędzi, gna i szuka drogi,  
Byle naprzód z wiatrem chodzić.

II.

Wtedy w wędrowce po Kaszubach,  
zamkach, grotach i wąwozach,  
wyruszył Janek w wielki dzwon.  
W butach złotych z ostrogami,  
w czapce kwiatami wyszywanej,  
modrym, brązem nakrapiany,  
w barwne myśli ozdobiony.

Ref. Niósł go, niósł le, la, le, la, le  
szumi w uszach, że aż rwie  
I się pyta?, - a gdzie?

Někô, gnô i szukô drodži,  
cobě wprzódk le z wiatrã chòdzëc.

III.

Tej za wiôlgą rzékã zdrzôł,  
žebě nalezc Klementinkã,  
co mô liczka jak malënka.  
Na ti drodze bël téz Smãtk,  
ale Jónk miôł wiôldzi zwónk,  
i tim zwónkã jednym razã,  
wëgnôł mòrã z její strachã,  
bě sã w biôtchi nie zadawac.

Ref. Niósł gò, niósł le, la, le, la, le,  
szëmi w ùszach, leno rwie  
i sã pitô: jic?, - a gdzie?  
Někô, gnô i szukô drodži,  
cobě wprzódk le z wiatrã chòdzëc.

IV.

A czej oczka zamknął môli,  
tej mù w główce lniany, biôli,  
zwónił leno cëdnym głoskã.  
Zwónuszk złoty z farnym ptôszkã,  
co z miesącã ùśmiechniãtim,  
z gwiazdeczkama plece basnie,  
dlô knôpiczka we snie jasnym.

Tutti:

Mali Jónk miôł wioldzi dzwônk,

Pędzi, gna i szuka drogi,  
Byle naprzód z wiatrem chodzić.

III.

Wówczas wyglądał wielkiej rzeki,  
żeby znaleźć Klementynkę,  
która ma policzki jak malinka,  
Na tej drodze był również Smętek,  
ale Janek miał wielki dzwon,  
i tym dzwonem pewnym razem,  
przegnał zmorę z jej strachami,  
aby w bójki się nie wdawać.

Ref. Niósł go, niósł le, la, le, la, le,  
szumi w uszach, że aż rwie  
i się pyta?, - a gdzie?  
Pędzi, gna i szuka drogi,  
Byle naprzód z wiatrem chodzić.

IV.

A kiedy oczka zamknął małe,  
wtedy mu w główce lnianej, białej,  
dzwonił tylko cudnym głosikiem.  
Dzwonek złoty z barwnym ptaszkiem,  
który z księżycem uśmiechniętym,  
z gwiazdeczkami plecie baśnie,  
dla chłopczyka we śnie jasnym.

Tutti:

Mały Janek miał wielki dzwon.,

a w tim dzwônku słôdçi głôs,  
co mu w ùsze baśnie niósł.  
Skrëti sěrcě w górã wiódł,  
z aniółôma wiednô w przódk.  
Le, la, le, le, la, le...

a w tym dzwonku słodki głos,  
który do uszu mu baśnie niósł.  
Skryte serce w górę wiódł,  
z aniołami zawsze do przodu  
Le, la, le, le, la, le...